გ. გელაშვილის

პროლეტარებო ყველა შეყრილა ხართ, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОММУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 9 ივნისიდან

№ 225 (20566) — პარასკევი, 29 სექტემბერი, 1989 წელი. — ფასი 3 კაპ.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეორე სესია

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიერ დამტკიცებული მუშაობის წესის თანახმად, 27 სექტემბრის დღის წესრიგის საკითხებზე დისკუსია გადაიტანეს ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს კომიტეტებსა და კომისიებში. მათი უმრავლესობის სხდომებზე იხილავდნენ ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1990 წლის სახელმწიფო გეგმისა და სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტებს.

საერთაშორისო საქმეთა კომიტეტმა გააანალიზა სსრ კავშირსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის ურთიერთობის განვითარების პერსპექტივები.

სახალხო დეპუტატთა საბჭოების მუშაობის, მმართველობისა და თვითმმართველობის განვითარების საკითხთა კომიტეტმა ქვეყნის გეგმისა და ბიუჯეტის პროექტებთან ერთად განიხილა კანონპროექტი ადგილობრივი თვითმმართველობისა და ადგილობრივი მეურნეობის ზოგადი საწყისების შესახებ. (საკ.სს.).

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს კომიტეტებსა და კომისიებში

სესიის დღიური

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მუშაობის მესამე დღეს საპარლამენტო კორესპონდენტებს მკაცრი პირობები წაუყენეს: 27 სექტემბერს სესიაზე გაწლილი კვლავ დისკუსია რომ მოეცათ, ჟურნალისტები ერთდროულად უნდა დასწრებოდნენ ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს კომიტეტებსა და კომისიებში. მათი უმრავლესობის სხდომებზე იხილავდნენ ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1990 წლის სახელმწიფო გეგმისა და სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტებს.

საერთაშორისო საქმეთა კომიტეტმა გააანალიზა სსრ კავშირსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის ურთიერთობის განვითარების პერსპექტივები.

სახალხო დეპუტატთა საბჭოების მუშაობის, მმართველობისა და თვითმმართველობის განვითარების საკითხთა კომიტეტმა ქვეყნის გეგმისა და ბიუჯეტის პროექტებთან ერთად განიხილა კანონპროექტი ადგილობრივი თვითმმართველობისა და ადგილობრივი მეურნეობის ზოგადი საწყისების შესახებ. (სააგენტო).

კონსტრუქციული ეჭვის სარგებლიანობის შესახებ

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მუშაობის მესამე დღეს საპარლამენტო კორესპონდენტებს მკაცრი პირობები წაუყენეს: 27 სექტემბერს სესიაზე გაწლილი კვლავ დისკუსია რომ მოეცათ, ჟურნალისტები ერთდროულად უნდა დასწრებოდნენ ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს კომიტეტებსა და კომისიებში. მათი უმრავლესობის სხდომებზე იხილავდნენ ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1990 წლის სახელმწიფო გეგმისა და სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტებს.

საერთაშორისო საქმეთა კომიტეტმა გააანალიზა სსრ კავშირსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის ურთიერთობის განვითარების პერსპექტივები.

სახალხო დეპუტატთა საბჭოების მუშაობის, მმართველობისა და თვითმმართველობის განვითარების საკითხთა კომიტეტმა ქვეყნის გეგმისა და ბიუჯეტის პროექტებთან ერთად განიხილა კანონპროექტი ადგილობრივი თვითმმართველობისა და ადგილობრივი მეურნეობის ზოგადი საწყისების შესახებ. (სააგენტო).

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეორე სესიის დღიური — ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1990 წლის სახელმწიფო გეგმისა და სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტებზე

სსრ კავშირის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1990 წლის გეგმა

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილის ლ. ა. ვორონინის მოხსენება

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ, თქვა მან, წარმოადგინა თავისი მიდგომით, პრიორიტეტებით და შემოთავაზებული ღონისძიებებით, მათ შორის საგანგებო ღონისძიებებით პრინციპულად ახალი ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1990 წლის სახელმწიფო გეგმის პროექტი.

მისი შემუშავების საწყისი მონაცემები, უწინარეს ყოვლისა, იყო სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატთა ყრილობის მიერ ჩამოყალიბებული მოთხრობა, რათა გეგმამ დასაბამი მისცეს საბჭოთა ადამიანის ცხოვრების გაუმჯობესებისათვის ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების გარდაქმნით გამოწვეული ახალი კონცეპტუალური მიმართულებების რეალიზაციას.

1990 წელი და მეცამეტე ხუთწლედი უნდა იყოს ყველა მიმართულებით ეკონომიკის მასშტაბური განახლების, სახალხო მეურნეობის შეწონასწორებულ და პროპორციულ ფუნქციონირებაზე გადასვლის პერიოდი, რომელიც უზრუნველყოფს შეუნელებელ გაფართოებულ კვლავწარმოებას ეკონომიკის სოციალური ხელახალი ორიენტაციის მზარდი ტემპის პირობებში. აი, 1990 წლის გეგმის პროექტის ფორმირების გამსხვავებული პრინციპული ამოსავალი მომენტები, რომელიც ამავე დროს უნდა გახდეს ჩვენს ქვეყანაში პარტიისა და სახელმწიფოს გრძელვადიანი სოციალურ-ეკონომიკური პოლიტიკის ორგანული საწყისი ნაწილი.

1990 წლის გეგმის პროექტზე მუშაობის ბოროტ უმნიშვნელოვანესი საწყისი მომენტია, რა თქმა უნდა, ის ამოცანა, რომ აქტიურად შევაჩეროთ უკეთესობისაკენ ქვეყანაში ამჟამად არსებული ეკონომიკური სიტუაცია. შეეხო რა მას, მოვიხსენებელმა აღნიშნა, რომ 1990 წლისათვის ვუახლოვდებით ეკონომიკურ ვითარებას, რომელიც გაცილებით უფრო ძნელია, ვიდრე ერთი წლის წინათ. მიმდინარე წელს ეკონომიკის დინამიზმი თვიდან თვემდე ბევრი უმნიშვნელოვანესი მომართულების მიხედვით მცირდებოდა, ძლიერდებოდა სოციალური დაძაბულობა; სუსტდებოდა სახალხო მეურნეობის შეწონასწორებულობა. ამ პროცესების ფონზე იზრდებოდა დეფიციტი სამომხმარებლო ბაზარზეც და წარმოებაშიც.

დღეს მიღწეულმა საწარმოთა ეკონომიკურმა დამოუკიდებლობამ, როცა არ არის გამართული გლობალური ეკონომიკური ბერკეტები, ისეთები, როგორიცაა ბაზრის კონიუნქტურა, კონკურენცია, საკავშირო და რეგიონალური გადასახადების სისტემა და ა. შ. და როცა მოხსნილია ყოვლისმომცველი დირექტიული საგეგმო დავალებანი, გამოიწვია ჯგუფური ეგოიზმის მძლავრი გაღვივება, რაც იმით გამოიხატა, რომ შეიქმნა მოგების, ამის შედეგად კი რეალური პროდუქტის არაადეკვატური შემოსავლისა და შრომის ანაზღაურების ფასობრივი გაძლიერების პირობები. გარდა იფი პროდუქცია, მოთმით კოლექტივების ინტერესები სახელმწიფო შეკვეთების შესრულებიდან გადაერთო ყოველი თავისი პროდუქციის გამოყენებაზე, როგორც პირდაპირი გაცვლის საშუალებაზე.

კოოპერაციული მოძრაობა, რომელიც უნდა გამხდარიყო საქონლითა და მომსახურებით სამომხმარებლო ბაზრის გაჯერების წყარო, ჯერჯერობით, როგორც ცნობილია, ძირითადად ამუშავებს, ზოგჯერ კი უბრალოდ მეტად ძვირად ყიდის სახელმწიფო ნედლეულს, სულ უფრო მეტად და მეტად ხდება სოციალური დაძაბულობის დამატებითი ფაქტორი. გვაქვს ყველა საფუძველი ვიფიქროთ, რომ მთელ რიგ შემთხვევებში კოოპერატივების შეშფოთებით მოხდა ფარული ეკონომიკის ლეგალიზაცია, რომელმაც აგრეთვე ბრუნვაში მოაქცია წინათ ცხრაკლიტულში არსებული ფული.

ეს საქმის ეკონომიკური მხარე. მაგრამ მთელი გარკვეულობით უნდა ითქვას, რომ ამ ორი წლის მანძილზე გაჩნდა ახალი ნეგატიური ტენდენციები, რომლებიც იყო არა მხოლოდ და არა იმდენად ეკონომიკური მეთოდების და გადაწყვეტილების დაუზღვეობის შედეგი, რამდენადაც საზოგადოებაში ვითარების საერთო დეცენტრალიზაციის შედეგი. ეროვნებათშორისი და საგაფიცვო კონფლიქტების გამწვავებამ პირდაპირ მოშალა ბევრი სახალხო-სამეურნეო კავშირურთიერთობა, ხელი შეუწყო ბრუნვაში ფულის დამატებით, გაუსაქონლებელ მოქცევას.

თუ დავადგებით პრაქტიკულად ყველა, თუმცა, როგორც წესი, სამართლიანი, მაგრამ დღეს ჩვენი ეკონომიკისათვის გაუსაძლისი მოთხოვნების დაკმაყოფილების გზას, თუ არ შევიმუშავებთ ეტაპობრივი გადაწყვეტის საერთო-სახელმწიფო რეალურ პოზიციას, მაშინ უნდა ველოდოთ ბრუნვაში ფულის ახალ კიდევ უფრო ძლიერ მოქცევას, რომელიც უკვე განმტკიცებული აღარ იქნება არავითარი საქონლით, მაზასადამე, გაიზრდება ინფლაცია, დეფიციტი და მათი თანმდევი სოციალური დაძაბულობა, თქვა შემდეგ ორატორმა.

გეგმის მომზადების დროს, ხაზი გაუსვა მან, უწინარეს ყოვლისა დავისახეთ ამოცანა, ჯერ ერთი, დაგვეძლია წარმოქმნილი ნეგატიური ტენდენციები, სტაბილური გაგვეხადა ეკონომიკა, ვაგეეძლიერებინა მისი სოციალური მომართულება და დაგვეყენა მისი ფინანსური გაჯანსაღების გეგმაზომიერი პროცესი. მეორე, დაგვეკმაყოფილებინა მოთხოვნილებანი, დაგვეწყო სამინაო ბაზრის სტაბილიზაცია. და, ბოლოს, მესამე დიდი ამოცანა, რომელიც გამომდინარეობს 1990 წლის, როგორც შემდგომი ხუთწლედის საბაზო წლის ადგილიდან, ის არის, რომ მომდინარე პრობლემების მთელი სამწვავისა და სირთულის მიუხედავად, არ დავივიწყოთ მომავალი. სწორედ 1990 წელმა უნდა მოამზადოს მატერიალურ-ტექნიკური და საკანონმდებლო-ეკონომიკური წანამძღვრები მომდევნო ხუთწლედში სახალხო მეურნეობის განუხრელი განვითარებისათვის.

შეეხო რა სახელმწიფო გეგმის პროექტში დასახული ამ ამოცანების გადაწყვეტის გზებს, მომხსენებელმა დაუთმო ცალკე ყურადღება ეროვნული შემოსავლის საკითხებს. ეს პრობლემა შემდეგნაირად ყალიბდება: გაფართოებული კვლავწარმოების რესურსების 1990 წელს უნდა შემცირდეს 14 პროცენტამდე 1989 წლის 16,3 პროცენტის ნაცვლად, ესე იგი 2,3 პროცენტული პუნქტით, ხოლო მთლიანად ხუთწლეულში—4,4 პროცენტული პუნქტით. შესაბამისად 1990 წელს 83,7 პროცენტიდან 86 პროცენტამდე იზრდება მიმდინარე მოხმარებისა და არასაწარმოო მშენებლობის წილი.

მოხმარების სასარგებლოდ უდიდესი სტრუქტურული ძვრაა მრეწველობაში „ბ“ ჯგუფისა და „ა“ ჯგუფის პროდუქციის ზრდას შორის თანაფარდობის მკვეთრი შეცვლა. ეს პროცესი უკვე დაიწყო მიმდინარე წელს, როცა მრეწველობაში „ბ“ ჯგუფის პროდუქციის გამოშვების მატება უსწრებს 1,5-ჯერ „ა“ ჯგუფის მატებას. 1990 წელს გათვალისწინებულია „ბ“ ჯგუფის პროდუქციის მატების გასწრება 13-ჯერ. არსებითად ეს არის მრეწველობაში პროპორციათა საგანგებო შეცვლა.

შემდეგი მახასიათებელია საცალო საქონელბრუნვის დაჩქარებული ზრდა, რომელიც 1990 წელს 40 მილიარდი მანეთით უნდა გაიზარდოს. გასულ ხუთწლედში საქონელბრუნვის ასეთი ზრდა მიღწეული იყო თითქმის 4 წლის განმავლობაში. ახლა კი დასახულია ამოცანა იგი უხრუნველყოთ ერთ წელიწადში.

ასევე უპირატესი ტემპით უნდა განვითარდეს ფასიანი მომსახურების სფერო. ამ მომსახურების რეალიზაციის მოცულობა გათვალისწინებულია 11,1 პროცენტის ოდენობით, რაც ერთიორად უფრო მეტია, ვიდრე მთლიან ეროვნული პროდუქტის მატება.

გეგმის სოციალური მიმართულების გაძლიერებას მოწმობს ის ფაქტი, რომ ბიუჯეტის დანახარჯები ცხოვრების დონის ამაღლების ცენტრალიზებულ ღონისძიებათა განხორციელებისათვის 1990 წელს გათვალისწინებულია 3-3,5-ჯერ ოდენობით, რაც აღემატება წარსული წლების ანალოგიურ დანახარჯებს.

გეგმის სოციალური მიმართულება უზრუნველყოფილია შესაბამისი საინვესტიციო პოლიტიკით. არასწარმოო სფეროში კაპიტალურ დაბანდებათა მოცულობა დაფინანსების ყველა წყაროს ხარჯზე, 1990 წელს შეადგენს 58,4 მილიარდ მანეთს, ანუ სახალხო მეურნეობაში საერთო საინვესტიციო რესურსების 28,9 პროცენტს. ხუთწლიანი გეგმის 23,6 პროცენტის ნაცვლად, სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოთა წილი კი ხუთწლედის 39,9 პროცენტიდან 48,7 პროცენტამდე წლის გეგმის მიხედვით.

ეკონომიკის ხელახალ სოციალურ ორიენტაციას სავსებით ექვემდებარება მრეწველობის თავდაცვითი დარგების კონვერსიის პროცესი. თავდაცვითი დარგების მიერ სახალხო მოხმარების არასასურსათო საქონლის გამოშვება თითქმის 35 პროცენტით გაიზრდება და 40 მილიარდ მანეთს მიაღწევს.

არსებითად ხელახლა იქნება ორიენტირებული საგარეო-ეკონომიკური პოლიტიკა არსებული სავალუტო რესურსების ფარგლებში უპირატესად სახალხო მოხმარების საქონლისა და მისი დამზადებისათვის საჭირო ნედლეულის, სამკურნალწამლო პრეპარატების იმპორტის სასარგებლოდ.

შემდეგ მომხსენებელი დაწვრილებით შეეხო სოციალური განვითარების ყველაზე დიდმნიშვნელოვან საკითხებს. მან გაანალიზა, რომ გეგმის პროექტში გათვალისწინებულია სახალხო დეპუტატთა ყრილობის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პირველი სესიის გადაწყვეტილებანი საპენსიო უზრუნველყოფისა და სოციალური მომსახურების საკითხებზე. ამ გადაწყვეტილებათა ძირითადი რუხი პირობაა მომდინარეობა. ხალხის ცხოვრების დონის ამაღლების ამ ცენტრალიზებულ ღონისძიებათა განხორციელებისათვის 1990 წელს გათვალისწინებულია 3-3,5-ჯერ ოდენობით, რაც აღემატება წარსული წლების ანალოგიურ დანახარჯებს.

გეგმის სოციალური მიმართულება უზრუნველყოფილია შესაბამისი საინვესტიციო პოლიტიკით. არასწარმოო სფეროში კაპიტალურ დაბანდებათა მოცულობა დაფინანსების ყველა წყაროს ხარჯზე, 1990 წელს შეადგენს 58,4 მილიარდ მანეთს, ანუ სახალხო მეურნეობაში საერთო საინვესტიციო რესურსების 28,9 პროცენტს. ხუთწლიანი გეგმის 23,6 პროცენტის ნაცვლად, სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოთა წილი კი ხუთწლედის 39,9 პროცენტიდან 48,7 პროცენტამდე წლის გეგმის მიხედვით.

ეკონომიკის ხელახალ სოციალურ ორიენტაციას სავსებით ექვემდებარება მრეწველობის თავდაცვითი დარგების კონვერსიის პროცესი. თავდაცვითი დარგების მიერ სახალხო მოხმარების არასასურსათო საქონლის გამოშვება თითქმის 35 პროცენტით გაიზრდება და 40 მილიარდ მანეთს მიაღწევს.

არსებითად ხელახლა იქნება ორიენტირებული საგარეო-ეკონომიკური პოლიტიკა არსებული სავალუტო რესურსების ფარგლებში უპირატესად სახალხო მოხმარების საქონლისა და მისი დამზადებისათვის საჭირო ნედლეულის, სამკურნალწამლო პრეპარატების იმპორტის სასარგებლოდ.

შემდეგ მომხსენებელი დაწვრილებით შეეხო სოციალური განვითარების ყველაზე დიდმნიშვნელოვან საკითხებს. მან გაანალიზა, რომ გეგმის პროექტში გათვალისწინებულია სახალხო დეპუტატთა ყრილობის, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პირველი სესიის გადაწყვეტილებანი საპენსიო უზრუნველყოფისა და სოციალური მომსახურების საკითხებზე. ამ გადაწყვეტილებათა ძირითადი რუხი პირობაა მოსახლეობის ნამდვილი ფულადი შემოსავლების ზრდ

საზალხო ძალაუფლების განმტკიცების ნიშნით

● შენიშვნა ● მოსაზრება ● დამატება

რესპუბლიკის ფართო საზოგადოებრიობის ყურადღებას იპყრობს საქართველოს სსრ კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) ცვლილებებისა და დამატებების, საქართველოს სსრ სახალხო დეპუტატთა, ადგილობრივი საბჭოების სახალხო დეპუტატთა არჩევნების შესახებ საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კანონების პროექტები. დღევანდელ პუბლიკაციებში მკითხველი გაეცნობა განსხვავებულ მოსაზრებებს და შენიშვნებს, რაც სავსებით ბუნებრივად გვესახება გარდაქმნის გაღრმავებისა და პლურალიზმის პირობებში და, ვფიქრობთ, ყოველივე ეს ხელს შეუწყობს პროექტების დახვეწას, ყველაზე მიზანშეწონილი და სწორი გადაწყვეტილებების მიღებას.

საქართველოს უზენაესი საბჭო

გთავაზობთ სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატის თენგიზ ბუაჩიძის მოსაზრებებს იმის თაობაზე, თუ როგორ წარმოუდგენია მას რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო.

1.

საქართველოს უზენაესი საბჭო წარმოადგენს რესპუბლიკის ერთადერთ უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს, რომლის ხელშია აბსოლუტური და განუყოფელი ძალაუფლება საქართველოს მთელს ტერიტორიაზე.

2.

საქართველოს უზენაესი საბჭოს მიერ დანიშნული საქართველოს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის (პრემიერ-მინისტრის) წარდგინებით საქართველოს უზენაესი საბჭო ამტკიცებს (პერსონალურად) საქართველოს მთავრობას, რომლის სტრუქტურა განსაზღვრულია საქართველოს ახალი კონსტიტუციით და რომელიც პასუხისმგებელია და ანგარიშვალდებულია მხოლოდ საქართველოს უზენაესი საბჭოს წინაშე.

3.

საქართველოს მინისტრთა საბჭო აღმასრულებელი ორგანოა, რომლის (აგრეთვე მისი ცალკეული უწყებების) ბრძანებებისა, განკარგულებებისა და ინსტრუქციების შეჩერების საქართველოს კონსტიტუციისადმი და უზენაესი საბჭოს მიერ მიღებული კანონებისადმი თუ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის (პრეზიდენტის) მიერ გამოცემული ბრძანებულებებისადმი შესატყვისობის საჭიროების შემთხვევაში არკვევს და ადგენს უზენაესი საბჭოს მიერ პრეზიდენტის წარდგინებით დამტკიცებული საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო.

4.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო თავმჯდომარისა და 10 მსაჯულის შემადგენლობით მტკიცდება ათი წლის ვადით იმ პირობით, რომ მისი შემადგენლობის ნახევარი (თავმჯდომარის გარდა) განახლდება ყოველი 5 წლის შემდეგ. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო დამოუკიდებელი ორგანოა, რომლის დადგენილებები უკამათოდ სრულდება ყველა სახელმწიფოებრივი უწყებისა თუ საზოგადოებრივი ორგანიზაციის მიერ. საკონსტიტუციო სასამართლოს წესდებას ამტკიცებს საქართველოს უზენაესი საბჭო ხმების არანაკლები ორი მესამედის უმრავლესობით.

5.

აღმასრულებელი ორგანოების არც ერთი წევრი (გარდა პრემიერ-მინისტრისა), საკონსტიტუციო სასამართლოს, უმაღლესი სასამართლოს წევრები, რესპუბლიკის პროკურორი და მისი მოადგილეები, რესპუბლიკის არბიტრი და არბიტრაჟის წევრები არ შეიძლება არჩეულ იქნან უზენაესი საბჭოს წევრებად. არჩევის შემთხვევაში ისინი უარს ამბობენ თავიანთ თანამდებობებზე, ხოლო უზენაესი საბჭოს წევრის აღმასრულებელ თანამდებობაზე დანიშვნისას, იგი უარს ამბობს უზენაესი საბჭოს წევრის რწმუნებებზე.

6.

საქართველოს უზენაესი საბჭო შედგება ორი თანასწორუფლებიანი პალატისაგან — სახალხო საკრებულოსა და სენატისაგან.

სახალხო საკრებულოს დეპუტატებს ირჩევენ შემდეგი შეფარდებით: ერთი დეპუტატი 25.000 ამომრჩეველზე, სულ 200 დეპუტატი.

საქართველოს სენატს ირჩევენ შემდეგი შეფარდებით: ერთი სენატორი 50.000 ამომრჩეველზე, სულ 100 სენატორი.

შენიშვნა: ამომრჩეველთა რიცხვი აქ პირობითია, პრინციპი — ერთ სენატორს ირჩევს ორჯერ მეტი ამომრჩეველი, ვიდრე ერთ დეპუტატს — დაცული უნდა იქნას.

სენატი ჩაფიქრებულია, როგორც საქართველოსათვის ტრადიციული უხუცესთა კრებული.

სახალხო საკრებულოსა და სენატის გაერთიანებული სხდომა ქმნის საქართველოს უზენაეს საბჭოს, რომელიც ირჩევს თავმჯდომარეს (პრეზიდენტი) და მის ორ მოადგილეს — ერთ დეპუტატსა და ერთ სენატორს.

უზენაესი საბჭო ქმნის პრეზიდიუმს პრეზიდენტის, რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის, პრეზიდენტის ორი მოადგილის, პალატების თავმჯდომარეთა ორ-ორი მოადგილის, ავტონომიური რესპუბლიკების უზენაესი საბჭოების თავმჯდომარეების და ავტონომიური ოლქის აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარის — სულ 11 კაცის შემადგენლობით.

7.

საბალხო საკრებულოს წევრი დეპუტატად შეიძლება არჩეულ იქნას საქართველოს რესპუბლიკის მოქალაქე, რომელსაც არჩევნების დღისათვის არანაკლებ 21 წელი შეუსრულდა.

საქართველოს სენატორად შეიძლება არჩეულ იქნას საქართველოს რესპუბლიკის მოქალაქე, რომელსაც არჩევნების დღისათვის არანაკლებ 50 წელი შეუსრულდა.

ხალხთა საკრებულო ირჩევს პალატის თავმჯდომარეს და მის ორ მოადგილეს.

ასევე სენატი — სენატის თავმჯდომარეს და მის ორ მოადგილეს.

პალატების თავმჯდომარეები ავტომატურად ხდებიან უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეებად და პრეზიდიუმის წევრებად, ხოლო მათი მოადგილეები — პრეზიდიუმის წევრებად.

8.

სახალხო საკრებულო იხილავს ძირითადად რესპუბლიკის შიგნით აღმრულ ყველა სახის პრობლემას (სახალხო მეურნეობა, მეცნიერება, კულტურა, განთლება, ეროვნებათა ურთიერთობა, დარაიონება, ეკოლოგია, დემოგრაფია და სხვ.) და აყალიბებს სათანადო კომისიებს კანონპროექტების მოსამზადებლად.

სენატი იხილავს ძირითადად საგარეო საკითხებს (რესპუბლიკათაშორისო ურთიერთობანი, საერთო-საკავშირო საკითხები, ეკონომიკური, კულტურული და საკონსულო ურთიერთობანი სახელმწიფოთა ჯგუფებთან და ცალკეულ სახელმწიფოებთან, მათ შორის, საგარეთის ქვეყნებთან და სხვ.). და აყალიბებს სათანადო კომისიებს კანონპროექტების მოსამზადებლად.

9.

სახალხო საკრებულოში შემუშავებული კანონპროექტი გადაეცემა სენატს, თუ სენატი მას მოიწონებს, კანონპროექტი კანონად მტკიცდება უზენაეს საბჭოში, თუ არ მოიწონებს, კანონპროექტი შენიშვნებითურთ უბრუნდება სახალხო საკრებულოს. ეს პროცედურა მეორდება ორჯერ. სენატის მიერ მეორეჯერ უარყოფის შემთხვევაში კანონპროექტს იხილავს უზენაესი საბჭო და გამოაქვს საბოლოო ვერდიქტი.

ყველა პროცედურაა, როცა კანონპროექტს შეიძლებოდეს სენატი, იგი გადაეცემა სახალხო საკრებულოს და ა. შ. როგორც ზემოთაა მითითებული.

ყველა კანონს საბოლოოდ იღებს მხოლოდ უზენაესი საბჭო აუცილებელი ხმების ორი მესამედის უმრავლესობით.

შენიშვნა: საერთო კენჭისყრის დროს ორივე პალატა თანასწორდება: სენატორის ხმა ორ ხმად ითვლება, რადგან ორჯერ მეტი ამომრჩეველის ძალაა არჩეული, ვიდრე დეპუტატი.

10.

საქართველოს სახალხო საკრებულოს დეპუტატსაც და საქართველოს სენატორსაც ენიჭებათ აბსოლუტურად ერთნაირი სტატუსი (უფლებები-მოვალეობანი-პრივილეგიები), რასაც განიხილავს და კანონით დაიწესებს საქართველოს უზენაესი საბჭო.

ასევე ერთნაირია საქართველოს უზენაესი საბჭოს ყველა წევრის სამკერდე ნიშანი, მაგრამ მოწმობა განსხვავდება ფერით: დეპუტატისა შუქი ყავისფერია, სენატორისა — მუქი ლურჯი.

• • •

ყველა სხვა მხრივ ვეთანხმები საარჩევნო კანონისა და საქართველოს კონსტიტუციაში შესატანი ცვლილებების წარმოდგენილ პროექტებს.

იმ იურისტებს, რომლებიც გააზიარებენ ზემო წარმოდგენილ მოსაზრებებსა თუ პროექტების შესწორებებს, ვთხოვ დაბმარებას, რათა იურიდიულად სწორად ჩამოყალიბდეს ყველა ჩემი მოსაზრება თუ დებულება.

წინასწარ გმადლობთ დახმარებისათვის.

თენგიზ ბუაჩიძე,
სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატი

ნამდვილ დემოკრატიულ საწყისებზე...

სახალხო განხილვის მიზნით გამოქვეყნებული პროექტი კანონისა — „საქართველოს სსრ კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) ცვლილებათა და დამატებათა შესახებ" დიდი წინ გადადგმული ნაბიჯია დემოკრატიის, ხალხის თვითმმართველობისა და საარჩევნო სისტემის შემდგომი სრულყოფის გზაზე.

ამის მიუხედავად, პროექტის ნაკლი ის არის, რომ იგი ხშირად რესპუბლიკის თავისებურებათა გათვალისწინების გარეშე თითქმის ზუსტად იმეორებს სახალხო დეპუტატთა, უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარისა და სასამართლო ორგანოების არჩევნებისათვის საკავშირო კანონმდებლობით დადგენილ წესებს.

საკავშირო კანონებისადმი მოკრძალება და ანგარიშის გაწევა ფრიად მისასალმებელია, მაგრამ კონკრეტულ შემთხვევაში საკითხი დგას იმის შესახებ, სრულად გამოვიყენეთ თუ არა საკანონმდებლო საქმიანობაში „ძალიერი ცენტრის მიერ" რესპუბლიკისათვის მინიჭებული კანონების ზოგადი პრინციპების დაზუსტების, სრულყოფისა და მისი მოქმედების არის გაფართოების შესაძლებლობანი.

საკანონმდებლო, აღმასრულებელი და სასამართლო ორგანოების (სახელმწიფოს მეთაურის ჩათვლით) მხოლოდ ნამდვილ, დემოკრატიულ საწყისებზე არჩევა ერთადერთი გზაა სამართლებრივი სახელმწიფოს შესაქმნელად. თვითნებობა მაშინ იწყება, როდესაც ყველა ეს პრინციპი ფორმალურად არსებობს და ყველაფერი მაინც ერთეულ პირთა ნება-სურვილზეა დამოკიდებული.

არჩევის უფლება ალტერნატივასთან არის წილნაყარი და მისი უცილობელი წანამძღვარია ათასგვარი შესაძლებლობიდან სულ ცოტა ორი შესაძლებლობის აუცილებელი არსებობა. ყველა სხვა შემთხვევაში რაიმე რეალური არჩევანი ლაპარაკიც ზედმეტია.

უთუოდ არასრულყოფილი არჩევნების წესთან გვქონდა საქმე სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატთა არჩევნების დროს. დღეისათვის ყველა ეს საკითხი მეტ-ნაკლებად მოწესრიგებულია პროექტის 93-ე, 94-ე და 95-ე მუხლებით: სახალხო დეპუტატთა არჩევნები პირდაპირია, სახალხო დეპუტატებს მოქალაქეები პირდაპირ ირჩევენ და სხვა.

ამ მხრივ დემოკრატიის სრულყოფილებამდე ერთი ნაბიჯიღა გვრჩება, რომელიც გაბედულად უნდა გადავდგათ.

96-ე მუხლი სხვა საკითხებთან ერთად აწესებს, რომ „საარჩევნო ბიულეტენებში შეიძლება შეტანილი იყოს კანდიდატთა ნებისმიერი რიცხვი. არჩევნები იმ შემთხვევაში განხორციელდება, თუ ნებისმიერ დეპუტატობის კანდიდატთა ამ უალრესად ლეთილშობილურ აბსტრაქტულ რიცხვს აუცილებელ მინიმუმსაც დაუწესებთ და ვიტყვით: „საარჩევნო ბიულეტენებში შეიძლება შეტანილი იყოს კანდიდატთა ნებისმიერი რიცხვი, მაგრამ არა ნაკლებ ორი კანდიდატისა". საარჩევნო ბიულეტენებში შესატან კანდიდატთა მინიმუმის დაწესება რეალობად აქცევს არჩევნებში ალტერნატივის არსებობის აუცილებლობის მოთხოვნას.

პროექტის 114-ე მუხლით განსაზღვრულია უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის სტატუსი, სადაც, სხვათა შორის, მითითებულია: საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე საქართველოს რესპუბლიკის უმაღლესი თანამდებობის პირია და წარმოადგენს საქართველოს სსრ რესპუბლიკის ქვეყნის შიგნით და მის გარეთ.

ასეთ პირობებში, სახელმწიფოს უზენაეს თანამდებობის პირად, ადამიანი უნდა ხდებოდეს არა როგორც ამას 114-ე მუხლი აწესებს, — უზენაესი საბჭოს მიერ არჩევის შედეგად, — არამედ პირდაპირი არჩევნების გზით, როდესაც სახელმწიფოს ხელმძღვანელს უშუალოდ ამ სახელმწიფოს მოქალაქეები ირჩევენ.

ამ საკითხთან დაკავშირებით 114-ე მუხლის შესაბამისი ნაწილი უნდა შესწორდეს და ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით: „... საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის არჩევნები პირდაპირია, რომელსაც უშუალოდ ირჩევენ საქართველოს სსრ მოქალაქეები ფარული კენჭისყრით, ხუთი წლის ვადით და არა უმეტეს ორი ვადით ზედიზედ".

ასეთი გზით ხელისუფლების გამოკლევები, მათი სისტემებელი, ადგილ-ტერიტორიული ორგანოები, ასევე ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები გათვალისწინებულია, რომ „რაიონული (საქალაქო) სახალხო სასამართლოების სახალხო მოსამართლეებსა და საქალაქო სასამართლოების მოსამართლეებს ირჩევენ სახალხო დეპუტატთა შესაბამისი ზემდგომი საბჭოები". არჩევის ამ წესის დამკვიდრებაა შემთხვევაში „სახალხო სასამართლოსა" და „სახალხო მოსამართლის" მხოლოდ სახელწოდებალა შემოგვრჩება.

ჩვენი რესპუბლიკის პირობებში, ლამის ყველა „სახალხო მოსამართლის" არჩევა რაიონისა და ქალაქის მოსამართლეების სახით (გარდა თბილისში, აფხაზეთის, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკებსა და სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქში შემავალი რაიონებისა), საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს მემვეობით მოგვცემს.

ვფიქრობთ, რომ ყოველმხრივ გავზარდოთ ადგილობრივი ხელისუფლების უფლებები, ვლაპარაკობთ, რაც შეიძლება მეტი რაოდენობით ჩვენი მოქალაქეების სახელმწიფო საქმიანობაში ჩაბმის შესახებ, და, სამწუხაროდ, პროექტის ეს ნაწილი სწორედ ყოველივე ამის საწინააღმდეგოს გვთავაზობს.

ჩვენი რესპუბლიკის იურისტებმა დიდი გამოცდა უნდა ჩააბარონ დემოკრატიის სახელით სახალხო მოსამართლეების არჩევნების პროცესში. ეს პროცედურა კი ასე წარმოგვიდგენია: სახალხო მოსამართლეების არჩევნები პირდაპირია, სახალხო მოსამართლეებს მოქალაქეები უშუალოდ ირჩევენ. სახალხო მოსამართლეთა საარჩევნო ბიულეტენებში შეიძლება შეტანილი იყოს (სათანადო ცენზისა და გარკვეული წინასაარჩევნო პროცედურის გასვლის შემდეგ) ნებისმიერი რიცხვი, მაგრამ არა ნაკლებ ორისა.

ამასთან, ყველა მოსამართლე, რომელსაც არჩევის ვადა გაუვადა, როგორც წესი, თუ თვითონ არ იქნება წინააღმდეგი, სხვებთან ერთად კენჭს იყრის მის სამოქმედო რეგიონში გამართულ სახალხო მოსამართლეთა არჩევნებში. ეს იქნება ყველაზე დიდი გარანტია მცოდნე, გამოცდილი და ავტორიტეტს მქონე იურისტებით სასამართლო ორგანოების შესავსებად და „სახალხო მოსამართლეებზე" ადგილობრივი და ცენტრის ზემოქმედების აღსაკვეთად. სახალხო მოსამართლეთა არჩევის ეს გზა მომავალში ზემდგომი სასამართლოების არჩევის წესსაც უნდა დაედოს საფუძვლად.

სასიხარულოა, რომ სწორედ ასეთ მოთხოვნებს აყენებს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ეროვნული განვითარების კონცეფციის პროექტი საარჩევნო სისტემის დემოკრატიზაციასთან დაკავშირებით.

მიგვაჩნია, რომ საჭიროა აღინიშნოს საკითხები ჩვენი რესპუბლიკის სახალხო დეპუტატებმა თამამად დააყენონ სსრ კავშირის უმაღლესი სახელოს მეორე სესიაზე და თავიანთი მოღვაწეობით ხელი შეუწყონ რესპუბლიკის კონსტიტუციაში მისი სუვერენიტეტის გამომხატველი ფუძემდებლური სამართლებრივი ნორმების შეტანას.

მიხეილ ჟურდაძე,
იურიდიულ მეცნიერებათა დოქტორი.

პროექტი და ალტერნატივა

გაზეთ „იზვესტიაში" დაბეჭდილი ხაინტერესო პუბლიკაციის ავტორი, ეხებოდა რა დიდი ბრიტანეთის პარლამენტის საკანონმდებლო მუშაობის ფორმებს, მაუთითებდა, რომ განათლების სისტემის ერთ-ერთი რგოლის რეფორმის შესახებ კანონის პროექტი ერთი წლის განმავლობაში იხილებოდა ხსყადასხვა ინსტანციაში და მხოლოდ მაშინ დაისვა საკითხი ამ კანონის მიღების შესახებ, როცა აღარ დარჩა არც ერთი ხადავი მუხლი თუ დებულება, სადავო ხატყვა და ხახეები ნიშანი.

გასაგებია, რომ სახელმწიფოში, რომელიც 70 წლის არსებობის მანძილზე მხოლოდ დღეს მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ხაზოგადოებრივი ურთიერთობები კანონებით უნდა რეგულირდებოდეს და არა ლოზუნგებით, ახეთ ფუფუნებაზე იცნებაც ზედმეტია. ეს მით უფრო ითქმის ხაქართველოზე, რომლის ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს კანონმდებლო ხაქმიანობა ხაკავშირო კანონმდებლო აქტების გადმოქართულებითა და, უძეთეს შემთხვევაში ცენზურაგამოვლილი „ხაკუთარი" კანონების მიღებით შემოიფარგლებოდა. ეს უკვლაფერი გვეხმის და რესპუბლიკის უმაღლესი ხაბჭოხაგან არც მოვითხოვთ ის გაკეთოს, რაც მის რეალურ შეხაძლებლობებს აღემატება. მაგრამ ის, რისი მოწუწინიც დღეს ვართ, ჩვენი აზრით, ვერავითარი ობიექტური მიზეზით ვერ ახხნება და ხაზოგადოებას უკმაყოფილებას იწვევს.

რესპუბლიკაში არსებული ურთიერთ პოლიტიკური, ეკონომიკური და ხოციალური ვითარების, ხაზოგადოებრივი აზრის რამდენიმე მიმართულებით პოლარიზაციისა და ხაზოგადების არხანდაო პოლიტიკური აქტივიზაციის პირობებში ქვეყნდება ხაქართველოს სსრ კონსტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების, ხაქართველოს სსრ ხახალხო დეპუტატთა და ადგილობრივი ხაბჭოების ხახალხო დეპუტატთა არჩევნების შესახებ კანონების პროექტები და მათი ხაყოველთაო-ხახალხო განხილვისათვის კი გაუმართლებლად მცირე დრო რჩება. ეს მაშინ, როცა გვაქვს შარშანდელი ოქტომბერ-ნოემბრის მწარე გამოცდილება. ვშიშობთ, ამით რესპუბლიკის ხელისუფლების უმაღლესი ორგანო ერთობ დიდ პახუხისმგებლობას კისრულობს. ხიტუაციას ისიც ამძიმებს, რომ შემოთავაზებული პროექტები, გარდა ამისა, რომ პრაქტიკულად შეუსაბამობაშია ხაკავშირო კანონმდებლობის ანალოგიურ ნორმებთან, ხშირად ეწინააღმდეგება ადამიანის ბუნებრივ უფლებებს, ეწინააღმდეგება ხაერთაშორისო ხამართლის ნორმებს, ეწინააღმდეგება ხაქართველოს ისტორიულ ტრადიციებს, ეწინააღმდეგება ხაქართველოს ეროვნულ ინტერესებს.

ხაუბარი ხაქართველოს ხსრ კონსტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების პროექტის ახალ რედაქციაზე, ალბათ, ხაჭიროებს ცალკე ხტატიას, ამიტომ ამჯერად შევეხებით მხოლოდ ზოგიერთ ხაკითხს, რომელიც ამ პროექტის ხაფუძველზე ხაქართველოს ხსრ ხახალხო დეპუტატთა არჩევნების ჩატარებას ეხება.

ჩვენ შორის ვდგავართ იმ აზრისაგან, რომ ეს პროექტები ძირეულად უნდა განხხვავდებოდნენ მოქმედი კონხტიტუციისა და ხაბაბამისი კანონებისაგან. პირიქით, დღეს ხაზოგადოება და ხახელმწიფო ერთგვარ გარდამავალ ხაფეხურზეა და, ჩვენდა ხაუბედუროდ, კანონიც ხწორედ გარდამავალი ხახიათისა გვეხაჭიროება. მართალია, არანორმალურია, მაგრამ ამასთან გარდაუვალია ის, რომ უახლოეს მომავალში მიღებულ ხაკანონმდებლო აქტებს უფრო მეტად ტაქტიკური დატვირთვა მივცეთ, ვიდრე ხტრატეგიული. ხწორედ ამიტომ, ვიწუებთ რა მხჯელობას შემოთავაზებული კანონპროექტების ავკარგიანობაზე, მკაფიოდ განვსაზღვრავთ ჩვენს პროგრამა მინიმუმს: შევქმნათ დღევანდელ ეტაპზე მაქხიმალურად შეხაძლო დემოკრატიული ხაარჩევნო მექანიზმი, დავიცვათ იგი ხხვადახხვა ორგანოთა თუ პირთა შეხაძლო ხუბიექტური ზემოქმედებისაგან, უზრუნველვყოთ არჩევნებზე ფართო ხაზოგადოებრივი კონტროლი ხაარჩევნო კამპანიის მთელ პერიოდში.

მოვახხოთ ახალი უმაღლესი ორგანოს ხტრუქტურისა და ხაქმიანობის ძირითადი კონტურები და ამახთან ერთად, ხათანადო ხახე მივცეთ ხაქართველოს ხსრ მოქმედი კონხტიტუციის იმ მუხლებსა და დებულებებს, რომელთა ხსრ კავშირში შექმნილ პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ვითარებასთან შეხაბამისობაში დაუყოვნებლივ მოყვანა რესპუბლიკისათვის ხასიცოცხლო მნიშვნელობას იძენს.

ჩვენ მიერ შემოთავაზებული ალტერნატიული და დამატებითი ვარიანტები პრესაში გამოქვეყნდა (იხ. „ახალგაზრდა კომუნისტი", 1989 წლის 28 ხექტემბერი), ამჯერად შემოვფარგლებით რამდენიმე პრინციპული შენიშვნითა და მოსაზრებით.

თვით ქართველი ხაზოგადოების მიერ ხათანადოდ შეფახებული პარტიის ეროვნული პოლიტიკის პლატფორმაც კი ალიარებს „ცენტრის" შესაძლო თავნებობისაგან რესპუბლიკების ინტერესების დაცვის ხამართლებრივი მექანიზმის შექმნას აუცილებლობას და ამიტომ, მით უფრო გასაკვირია, რომ გამოქვეყნებულ პროექტებში ვერ ვხედავთ ამ იდეის ხორციშესხმის ცდასაც კი. მართალია, ვთვლით, რომ ამ პრობლემის მოგვარების ხაუკეთესო ვარიანტი იქნებოდა სრულ პარიტეტულ ხაწყისებზე 15 მოკავშირე რესპუბლიკის მიერ ხაკავშირო ორგანოს შექმნა და ამ ორგანოს მიერ კანონების კონხტიხუის წესით მიღება, მაგრამ ანგარიშს ვუწევთ იმახაც, რომ ახეთი ხისტემის შექმნა დამოკიდებულია ჩვენს გარდა კიდევ 14 მოკავშირე რესპუბლიკის ნება-ხურვილზე — ფორმალურად და „ცენტრის" ნებაზე — ფაქტობრივად. ამიტომ გთავაზობთ თავდაცვითი მექანიზმის ისეთ ვარიანტს, რომლის შექმნაც დამოუკიდებლად შეგვეძლია. იგი ჩამოყალიბებულია 69-ე და 77-ე მუხლების ჩვენეულ ვარიანტებში. მათი ძირითადი დანიშნულება შემდეგში მდგომარეობს:

1. 77-ე მუხლის შემოთავაზებულმა პროექტმა უნდა შეაჯხოს ის ნორმატიული ხიცარიელე, რაც ხუფევს ხსრ კავშირისა და ხაქართველოს ხსრ კონხტიტუციებში არხებულ ორ უკიდურესობას შორის — რესპუბლიკამ ან უხიტყვოდ უნდა შეახრულოს „ცენტრის" მიერ მიღებული, თუნდაც მისი ინტერესების შემლახავი კანონი თუ ქვეკანონიკრ ან უნდა დატოვოს კავშირი.

2. 69-ე მუხლის ჩვენს მიერ შემოთავაზებულმა დამატებებმა უნდა უზრუნველყონ ხსრ კავშირისა და ხაქართველოს ხსრ კონხტიტუციებში არხებული რესპუბლიკის ხუვერენიტეტის რეალურად დამცველი ერთადერთი დებულების — კავშირიდან თავისუფალი გასვლის უფლების — დაცვა ხოციალურ-ეკონომიკური, ეროვნულ-კულტურული, ეკოლოგიური და ხხვა მოხალოდნელი ხელყოფის ფაქტებისაგან.

ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. აშკარაა, რომ ემიგრაცია და დგომა ამ ხაკითხისადმი არაფერს კარგს არ მოგვიტანს, მაგრამ ხაღი ანალიზი გვიჩვენებს, რომ ამ ხიტუაციის დატოვება (და ეს გათვალისწინებულია გამოქვეყნებულ პროექტში), როდესაც ხაქართველოს უზენაესი ხაბჭოს და ხსრ კავშირის ხახსრო ურიღობამ 1924 წლის იანვარში. იქ ლაპარაკი იყო იმაზე, რომ ამ უფლების გაუქმება, განსხვავებით ხელშეკრულების ხხვა დებულებებისაგან, ხაბჭოების ხაკავშირო ურიღობას არ შეეძლო, თუ არ იქნებოდა კავშირში შემავალი ყველა მოკავშირე რესპუბლიკის თანხმობა. ხსრ კავშირის შემდგომ კონხტიტუციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

პრინციპულია ხაარჩევნო უფლებების მქონე მოქალაქეთა წრის განხაზღვრა. ეს წრე აუცილებლად უნდა შემოიფარგლოს ხაქართველოს მოქალაქეებით, რომელთათვისაც არ არის ხულერთთ თავის და თავისი შვილების ხამშობლო ხაქართველოს ბედიწერა. ახეთი ხელყოფის ფაქტები წარხულში მრავლად მოგვეპოვება. მაგალითისათვის ხაკმარისია მოვიყვანოთ 1977 წლის კონხტიტუცია და 1988 წლის კანონის პროექტი ხსრ კავშირის კონხტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ. დღევანდელ არხტაბილურ პოლიტიკურ ხიტუაციებში კი რატომღაც ეს ინხტიტუტი აღარ აინახება.

ОБЪЯВЛЕНИЯ

Зимний сезон. 13.00 — Балетмейстер. 15.50 — Цветной. 16.00 — Балетмейстер. 17.05 — Вечерний. 17.20 — Спортивный. 17.55 — Зимний. 18.10 — Спортивный. 18.55 — Вечерний. 19.00 — Цветной. 19.20 — Спортивный. 20.00 — Балетмейстер. 20.45 — Цветной. 21.15 — Вечерний. 22.00 — Балетмейстер. 22.40 — Зимний. 23.00 — Цветной. 23.30 — Вечерний. 0.05 — Балетмейстер. 0.30 — Спортивный. 1.10 — Цветной. 1.30 — Зимний. 2.00 — Балетмейстер. 2.30 — Вечерний. 3.00 — Цветной. 3.30 — Спортивный. 4.00 — Балетмейстер. 4.30 — Зимний. 5.00 — Цветной. 5.30 — Вечерний. 6.00 — Балетмейстер. 6.30 — Спортивный. 7.00 — Цветной. 7.30 — Зимний. 8.00 — Балетмейстер. 8.30 — Вечерний. 9.00 — Цветной. 9.30 — Спортивный. 10.00 — Балетмейстер. 10.30 — Зимний. 11.00 — Цветной. 11.30 — Вечерний. 12.00 — Балетмейстер. 12.30 — Спортивный. 13.00 — Цветной. 13.30 — Зимний. 14.00 — Балетмейстер. 14.30 — Вечерний. 15.00 — Цветной. 15.30 — Спортивный. 16.00 — Балетмейстер. 16.30 — Зимний. 17.00 — Цветной. 17.30 — Вечерний. 18.00 — Балетмейстер. 18.30 — Спортивный. 19.00 — Цветной. 19.30 — Зимний. 20.00 — Балетмейстер. 20.30 — Вечерний. 21.00 — Цветной. 21.30 — Спортивный. 22.00 — Балетмейстер. 22.30 — Зимний. 23.00 — Цветной. 23.30 — Вечерний. 0.00 — Балетмейстер. 0.30 — Спортивный. 1.00